

ท้อใจเสีย*

เทอร์โบ

ระยะนี้งานในหน้าที่ราชการทำให้ต้องเดินทางไปต่างจังหวัดบ่อยครั้ง
บางครั้ง ก็บิน และบางครั้งก็ไปโดยรถยนต์
พูดถึงเรื่องบิน ก็อดจะพูดถึงการบินไทยไม่ได้
ทั้ง ๆ ที่เคยบ่น ๆ ในคอลัมน์นี้ มาหลายครั้งแล้ว
แต่ที่บ่น ๆ ไว้ ก็เหมือนเดิม ไม่มีอะไรที่จะดีขึ้น
คงจะรีบไปปรับปรุงแก้ไข ก็ต่อเมื่อมีสายการบินสายที่ 2 เกิดขึ้นเสียก่อน

กระมัง

มีคู่แข่งเสียบ้าง อะไร ๆ ก็คงจะดีขึ้น แต่ก็ไม่แน่หรอกครับ
ที่ไม่แน่ก็คือ

ประการที่หนึ่ง สายการบินสายที่ 2 จะมีโอกาสเกิดได้หรือไม่

ประการที่สอง หากมีโอกาสเกิด จะเกิดอย่างไร เอกชนดำเนินการเต็มตัว หรือ
ว่าการบินไทยขอมิเอียวด้วย

อ่านจากข่าว ก็ทราบว่าการบินไทยยินดีที่จะยอมให้สายการบินสายที่ 2 เกิด และ
จะให้เส้นทางที่ดีไปทำชะด้วย

แต่ก็เห็นว่ามีข้อแม้

ข้อแม้ก็คือ การบินไทยขอมิหุ้นในสายการบินสายที่ 2 ด้วยและการขอเข้ามีหุ้น
นั้น ไม่ใช่เล็กน้อยนะครับ ข่าวว่าจะขอมิหุ้นใหญ่เสียด้วย

ครับ จะมีคู่แข่งของการบินไทย หรือไม่

มีแล้วจะให้เอกชนเข้ามาแข่งขัน แบบใครดี ใครได้

หรือการบินไทยจะเข้ามามีหุ้นมาก แล้วก็แข่งกันแบบที่ ๆ นื่อง ๆ หรือแบบที่เขา
เรียกว่า “ฮั้วกัน”

บริการจะดีหรือไม่ ไม่ต้องพูดถึง “เทอร์โบ” ยังไม่ทราบ

ลงใน “วารสารข้าราชการ” ฉบับประจำเดือนมีนาคม-เมษายน 2538

เพราะผู้พิจารณาในเรื่องนี้ ในขณะที่เขียนนี้ก็ยังไม่ทราบว่าเป็นท่านใด

เพราะยังไม่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคนใหม่

ก็ขอฝากคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ โปรดพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย

จะวิธีไหน ก็คงจะไม่เกี่ยง หากบริการการบินภายในประเทศดีขึ้น ก็พอใจแล้ว

กลับมาเรื่องต่างจังหวัดกันดีกว่าครับ เพราะสิ่งที่จะพูดถึงในฉบับนี้ ก็คือ ทางหลวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางหลวงแผ่นดิน ต้องขอชมผู้ที่ได้ทำการศึกษา เตรียมการ ล่วงหน้าและดำเนินการ รวมทั้งในบางครั้งก็สนองนโยบายของรัฐบาลได้อย่างรวดเร็วฉับไว

ผู้นั้น ก็คือ ข้าราชการกรมทางหลวง

นอกจากถนนจะมีมากขึ้น ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลไหนก็ตามแล้ว คุณภาพของถนน ก็ดีขึ้นมากด้วย

ผลอ ๆ บางครั้งในขณะที่ขับรถ ก็อดคิดว่านี้เรากำลังขับรถอยู่ในประเทศไทย หรือว่าขับอยู่ในต่างประเทศ

หากไม่มีปัญหาเรื่องรถติดมากกระทบ คงจะฝืนกลางวัน ได้นานน้อยกว่ากำลังขับ อยู่ในต่างประเทศ

อีกสิ่งหนึ่งที่จะขอชม ก็คือ การสร้างทางเลี้ยวเมือง หรือที่ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า

By pass

การสร้างทางแบบนี้ ต้องใช้เวลามาก ทั้งศึกษาสำรวจ หรือบางครั้งก็ต้องเวนคืน

แต่กรมทางหลวงก็สร้างได้มากขึ้น และก็ดีขึ้น

ที่พอใจมาก ๆ เท่าที่มีโอกาสได้ใช้ ทั้งเป็นผู้โดยสารและเป็นผู้ขับ ก็คือ ทางเลี้ยวเมืองชะอำ-หัวหิน และทางเลี้ยวเมืองปากช่อง

นอกจากจะเป็นถนนที่ดี มีมาตรฐาน น่าใช้และทำให้ใช้เวลาในการเดินทาง น้อยลงแล้ว

ในอนาคตเส้นทางเหล่านี้ จะเป็นเส้นทางที่น่าใช้ที่สุด เพราะเมื่อเริ่มสร้างทาง ก็เริ่มปลูกต้นไม้

เส้นทางใดที่มีต้นไม้ข้างทาง นอกจากจะทำให้ดูร่มรื่นสบายตา ทำให้การขับรถ ง่ายขึ้นแล้ว ยังทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้นด้วย

พูดถึงเรื่องต้นไม้ ก็ต้องขอชมข้ามกระทรวงคือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมป่าไม้

ซึ่งริเริ่มให้มีโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ครบ 50 ปี

และได้ทราบมาว่า สองข้างทางของทางหลวงแผ่นดิน มีผู้จองปลูกต้นไม้ ตามโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ หอดทุกเส้นทางแล้ว

อีกไม่นานเกินรอ เราคงจะมีทางหลวงที่น่าใช้มาก

นอกจากจะบ่นถึงการบินไทย ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่ต้องการจะเน้นแล้ว ครั้งนี้ขอชมลูกเด็วครับ ไม่มีเสียงบ่น

อย่างไรก็ตาม ยังมีเรื่องเสนอแนะอยู่บ้างเกี่ยวกับการใช้ทางหลวงและการสร้างทางหลวง

แม้ว่าข้อเสนอนี้ กรมทางหลวงจะว่าเขารู้ตั้งนานแล้วละลุง แต่ทำไม่ได้ ก็ขอยืนยันที่จะเสนอละครับ

ขอเรื่องการใช้ทางหลวงก่อน

เรื่องแรกก็คือเรื่องของคนขับรถ

กรมทางหลวงจะรณรงค์อย่างไรก็โปรดดำเนินการเถิดครับ เพื่อให้ผู้ขับรถได้ปฏิบัติตนในการขับรถตามหลักสากล

เอาสากลสำหรับประเทศที่ใช้มีพวงมาลัยด้านขวาก็แล้วกัน กล่าวคือ ผู้ขับรถซ้ายต้องขับเลนซ้าย ผู้ที่ขับเร็วกว่า หรือต้องการจะแซง ก็ให้ใช้เลนขวา

ขณะนี้ ใครอยากจะขับเลนไหนก็ขับ บางคันนั้น ขับเลนขวาโดยตลอด ปลอ่ยให้ผู้ขับเร็วกว่าต้องแซงซ้าย โดยเฉพาะขับซ้ำคู่กันทั้งสองเลน คนที่ขับเร็วกว่า ไม่ทราบว่าจะแซงอย่างไร

เปิดไฟขอทางก็แล้ว บีบแตรก็แล้ว เพื่อนไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบเอาเสียเลย

ที่จริง ตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำรวจทางหลวงนั้น จะต้องจับอยู่แล้ว

แต่ก็ให้เห็นใจตำรวจทางหลวง เพราะถ้ามีผู้ไม่ปฏิบัติตามมาก ๆ ก็คงจะจับไม่ไหว

นอกจากนั้น ยังจับไม่ได้ไล่ไม่ทันอีกด้วย

เรื่องที่สองก็คือ เเท่าที่สังเกตปรากฏว่า ขณะนี้ทางหลายสายมีทางขนานอยู่หลายสายแล้ว เช่น ทางสายสุขุมวิท และสายพหลโยธิน

“เทอร์โบ” มีความเห็นว่า ในเส้นทางที่มีทางขนานนั้น ควรจะแบ่งให้รถแต่ละประเภทได้ใช้โดยไม่ปะปนกัน

เช่น รถบรรทุกซึ่งวิ่งช้าและมีอันตรายมาก ๆ นั้น น่าจะวิ่งทางช่องขนาน จะทำให้การเคลื่อนย้ายของรถเป็นไปเร็วขึ้น และมีอันตรายน้อยลง ไม่ทราบว่าเรื่องการกำหนดเส้นทางให้รถวิ่งบนทางหลวงตามข้อเสนอข้างต้นนี้เป็นหน้าที่ของใคร หากไม่ใช่หน้าที่ของกรมทางหลวง ก็โปรดโยนลูกต่อด้วย

นะครับ

เรื่องการสร้างทางหลวงนั้น อยากให้สร้างให้มากขึ้น

หากรัฐบาลไม่มีเงินพอที่จะสร้างได้ ก็น่าจะสนับสนุนให้เอกชนสร้าง

แล้วอนุญาตให้เขาเก็บเงินในอัตราที่เขาพอจะมีกำไรบ้าง

โดยกำหนดให้เอกชนสร้างให้ดี สร้างให้สวย สร้างให้สั้น (ตรง) แล้วอนุญาตให้ขับรถได้เร็ว ๆ แบบเมืองนอก

ทางที่จะเก็บเงินนั้น ไม่ใช่การสร้างทางใหม่ ที่ไม่มีอยู่ก่อนเลย แต่เป็นการสร้างทางเลือกขึ้นมาใหม่

ทำอย่างนี้ คนเขาไม่เดือดร้อน เพราะเขามีทางเลือก อย่างเช่นเส้นทางสายใหม่ กรุงเทพฯ ๑-ชลบุรี

ควรอย่างยิ่งที่จะเก็บเงิน แล้วก็เก็บให้แพงด้วย เพราะคนที่จะใช้ทางหลวงที่ดี แต่เสียเงินแพงนั้น หากเขาคำนวณแล้วว่า **คุ้ม**

ทั้งเวลาที่เสียไป และค่าน้ำมันที่จะต้องจ่ายในเวลารถติด

เขาก็เลือกทางที่เก็บเงิน เส้นทางเส้นหนึ่งที่น่าจะใช้เอกชนสร้างแล้วเก็บเงิน ก็คือสายกรุงเทพฯ ๑-โคราช

สร้างให้ดีที่สุด สั้นที่สุด โดยการสร้างตลอดได้เขาใหญ่

การสร้างทางได้ภูเขา ในปัจจุบันนั้น ไม่ใช่เรื่องยาก อาจจะสร้างง่ายกว่าผ่านทุ่งนาเสียด้วยซ้ำ แล้วไม่มีปัญหาเรื่องเวนคืนด้วย

บ้านเมืองเรานั้น ใครจะร่วมกับเอกชน เป็นต้องตีกันไว้ก่อนว่ามีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง

แต่ขอให้บริสุทธิ์ทั้งกายและใจเสียอย่าง ไม่เห็นจะน่าเดือดร้อนอะไร

ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคนใหม่ และรัฐบาลใหม่ไว้ด้วย

ท่านนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ท่านบรรหาร ศิลปอาชา นั้น ทำ Keen ในเรื่องนี้
กว่าใคร

ไม่เชื่อก็ลองขับรถไปเที่ยว สุพรรณบุรี เมืองของท่านดูบ้าง ว่าถนนหนทางเนียบ
แค่ไหน และก็มีความแล้วด้วย
